

ikke saaledes, at Korsør Byraads Havneplan griber ind i Statens Jærnbaneplan, og hvis det var Tilfældet, vilde det dog ikke for mig være nogen tilstrækkelig Grund til at opsætte Statens Plan, at Korsør Kommune ønsker at foretage en Forandring ved Havnen. Men det gør den ikke. Og desuden, hvis Korsør Byraad udfører de betydelige Forbedringer ved Indløbet, som ere paatænkte, og hvortil det har ønsket Statens Understøttelse ved et Tilskud, saa vil der for Dampfærgelejerne opstaa en Dækning, som de nu savne, om end man hidtil meget vel har kunnet finde sig deri. Dernæst vilde der saa kunne spares et Fyr ved Havnens Indløb, som Staten hidtil har betalt. Det er alt sammen Momenter, der gøre det rimeligt, at Staten yder sin velvillige Bistand til, at Korsør Havn i den Henseende kan udføre sine Projekter, men som paa ingen Maade kunne anføres som Grund til ikke at ville fremme Forslaget om Korsør Banegaards Udvidelse, hvilket er en aldeles nødvendig Foranstaltning, som kun blev udskudt i et Aar, den Gang man vedtog Dobbeltsporet, og som er en ganske naturlig Konsekvens af Dobbeltsporet paa Sjælland. Dette Spørgsmaal staar altsaa ganske uafhængig nu af det overordentlig vigtige Spørgsmaal om Dampfærgelejernes Forøgelse, for derigennem at sikre, at Trafikken kan foregaa uforstyrret, og hvilket alle maa erkende, at det for Tiden paa ingen Maade er sikret. Da jeg ikke fandt Øre for mit Forslag, at behandle hvert Forslag for sig og fremsætte dem som selvstændige Forslag, udtalte jeg Ønsket om, at man saa vilde indskrænke sig til at sammenkoble Gedser—Warnemünde Forslaget med den jydsk Bane, som Regeringen har foreslaaet, idet jeg maatte erkende, at naar det blev stillet som en Forudsætning for Vedtagelsen af en forbedret Fart mellem Gedser—Warnemünde ved en Dampfærge, at der ogsaa blev fremsat et jydsk Jærnbane-forslag, vilde det være rettest at stille disse to Ting sammen, hvorved man tydeligt og klart udtalte, at naar den ene Landsdel faar et Anlæg, saa maa den anden Landsdel ogsaa have et Anlæg, og derved altsaa fastholdt den Sammenkobling, som allerede i Udvalgets Skrivelse af 21de December f. A. var etableret mellem de jydsk og de sjællandske Forslag. Det har man imidlertid heller ikke villet, og nu foreligger altsaa dette Forslag for det høje Ting. Efter denne Fremstilling behøver jeg næppe at sige, at det skulde gøre mig overordentlig ondt, om denne Sag i Aar skulde ende lige saa uheldigt som i Fjor,

saaledes at der ikke kom noget ud af disse Sager. Men jeg ved, at Regeringen fra første Færd har gjort alt muligt for, at de ikke skulde strande, og hvis det sker alligevel, vil det skyldes et Sammenstød af Forhold og Omstændigheder, som jeg ikke paa nogen som helst Maade har kunnet være Herre over, idet Regeringen paa ethvert Punkt har gjort, hvad der maatte synes den mest egnet til at bringe Sagen til et positivt Resultat. Jeg haaber, at Regeringen ogsaa tør gøre Regning paa dette høje Tings Medvirkning til, at vi ikke skulde gaa Samlingen ud uden noget tilfredsstillende Resultat i denne Henseende. Og jeg tør ogsaa gøre Regning paa, at man i det andet Ting har en levende Følelse af det Ansvar, vi alle paatage os ved at lade disse store og vigtige Sager vedblivende henligge uafgjorte.

H. N. Hansen: Naar jeg har tænkt at begære Ordet nu, er det ikke blot, fordi jeg havde den Ære at være Ordtører for det Udvalg, som i Fjor behandlede Jærnbanesagerne her i Tinget, men tillige og mere, fordi jeg tror at turde udtale, at den Maade, hvorpaa den højtærede Minister nu har forelagt disse Sager for Landstinget, i det væsentlige turde paaregne dette Fler-tals Tilslutning. Jeg tror derfor, der vil være Opfordring til med nogle faa Ord at udtale den Stilling, det vil indtage, og der-ved mulig begrænse Forhandlingerne til saa lidt som muligt, idet Tiden er saa langt fremrykket. Skal der komme noget ud af disse Sager i denne Samling, maa de snarest komme til Behandling i et Udvalg her i Tinget. Jeg skal da nævne fra i Fjor, at det som laa Landstingsudvalget, som havde med denne Sag at gøre, paa Sinde, var Korsør-Sagens Ordning, og jeg skal endvidere erindre om, at under de Forhandlinger, der have været førte ved forskellige Lejligheder, har Landstinget udtalt sig for Vigtigheden af at komme til en Ordning af Gedser—Warnemünde-Routen. Disse to Anliggender tror jeg ere de, der væsentlig have beskæftiget dette Ting hidtil, og som det er os magtpaaliggende at faa gennemførte. De have hver sin Betydning, men jeg skal som sagt ikke komme dybere ind derpaa. Jeg erkender, som den højtærede Minister udtalte, at vi i Fjor i Landstingsudvalget lagde stor Vægt paa, at Korsør-Sagen blev ordnet. Vi saa ikke dette som noget særlig sjællandsk Anliggende, ikke paa nogen Maade, men som noget, der var af Interesse for hele Landet, idet det er et Knudepunkt for Trafik-